

Sygn. akt III RC 261/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kraśniku III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Pszczoła

Ławnicy: /

Protokolant: sekr. sąd. Iwona Dudek

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2015 roku w Kraśniku

na rozprawie sprawy

z powództwa M. S. (1)

przeciwko M. S. (2)

o alimenty

I. oddała powództwo;

II. nie obciąża powoda kosztami procesu poniesionymi przez pozwaną.

Sygn. akt III RC 261/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 10 września 2015 r. powód M. S. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanej M. S. (2) na rzecz powoda alimentów w kwocie po 500 zł miesięcznie za okres od dnia 01 stycznia 2015 r., płatnych do 10 – go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat oraz o przedłużenie 5 – letniego okresu alimentacyjnego wyrażonego w art. 60 § 3 kro.

W uzasadnieniu powyższego powód podniósł, iż Sąd Okręgowy w Lublinie wyrokiem z dnia 26 października 2010 r. orzekł o rozwiązaniu małżeństwa stron bez orzekania o winie. Obecnie powód znajduje się w niedostatku, jego stan zdrowia jest zły, a sam wymaga wsparcia i pomocy. Powód wskazał, iż szczególne okoliczności uzasadniające zarówno zasądzenie od pozwanej alimentów, jak i przedłużenie okresu 5 – letniego z datą wsteczną jest fakt, iż w tej dacie stan zdrowia powoda drastycznie się pogorszył. Powód nie posiada żadnego majątku, utrzymuje się wyłącznie ze otrzymywanego świadczenia rehabilitacyjnego w kwocie około 900 zł miesięcznie. Kwotę tą powód przeznacza na lekarstwa, leczenie, dojazdy do szpitala, partycypuje również w kosztach utrzymania mieszkania u osoby, z której pomocy i życzliwości korzysta. Z uwagi na swój stan zdrowia nie jest w stanie podjąć pracy, nie może się nawet poruszać bez użycia kul i pomocy osób trzecich. Powód opisał również szczegółowo swój stan zdrowia, wskazując iż jest on na tyle zły, iż wyklucza jakiegokolwiek możliwości zarobkowe powoda. Dodatkowo powód podniósł, iż jego sytuacja majątkowa pogorszyła się na skutek wszczęcia egzekucji alimentów zasądzonych od powoda na rzecz małoletniego syna. /k. 2-5, 35/

Pozwana M. S. (2) nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 26 października 2010 r. Sąd Okręgowy w Lublinie w sprawie sygn. akt III C 692/10 rozwiązał małżeństwo stron bez orzekania o winie, wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem M. S. (3) urodzonym (...) powierzył obojgu rodzicom, a jego miejsce zamieszkania ustalił przy matce, kosztami utrzymania i wychowania małoletniego obciążył oboje rodziców i z tego tytułu zasądził od M. S. (1) na rzecz jego syna M. S. (3) alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie, płatne do 15 – tego dnia każdego miesiąca do rąk jego matki M. S. (2) z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia uprawomocnienia się wyroku. Powyższy wyrok Sądu Okręgowego uprawomocnił się w dniu 17 listopada 2010 r./ bezsporne/

Powód M. S. (1) urodził się (...), ma 54 lata, z zawodu jest technikiem budowy dróg. Posiada prawo jazdy kategorii B. W przeszłości powód pracował również jako ochroniarz, majster, murarz, kierowca, nauczyciel języka polskiego i wychowania fizycznego, pracownik budowlany, inspektor do spraw handlu oraz konsultant w firmie (...) gdzie zarabiał średnio od 800 – 1000 zł miesięcznie. Pracując jako ochroniarz na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony do dnia 31 grudnia 2014 r. powód otrzymywał wynagrodzenie w kwocie 1200 zł miesięcznie. W firmie (...) na stanowisku pomocnika kierownika budowy powód zarabiał również około 1200 zł miesięcznie.

Powód był zarejestrowany w Urzędzie Pracy w K. w okresach: od 03.09.2012 r. do 19.12.2012 r. jako bezrobotny z prawem do stypendium w/w okresie, od 04.04.2013 r. do 31.10.2013 r. jako bezrobotny również z prawem do stypendium. W okresie od 20.09.2012 r. do 20.12.2012 r. powód odbył staż na stanowisku murarz, po zakończeniu którego podjął zatrudnienie z wynagrodzeniem 953,10 zł. Ponownie w okresie od 02.05.2013 r. do 31.10.2013 r. powód odbył staż na stanowisku pozostałych pracowników obsługi biurowej z wynagrodzeniem 988,40 zł. W dniu 12.08.2013 r. powód otrzymał z Urzędu Pracy skierowanie do pracy na stanowisku magazynier – zaopatrzeniowiec, które przyjął. Obecnie powód nie jest zarejestrowany jako bezrobotny, może jednak korzystać z pośrednictwa pracy w zakresie ofert pracy, które nie są zastrzeżone wyłącznie dla osób zarejestrowanych. Ponadto Urząd Pracy w K. dysponuje możliwością uczestnictwa w szkoleniu indywidualnym, pod prawdopodobne miejsce pracy.

Obecnie Urząd Pracy w K. dysponuje następującymi ofertami pracy, które mogłyby być zaproponowane powodowi:

- doradca klienta – podpisywanie umów kredytowych z wynagrodzeniem 1750 zł;
- robotnik gospodarczy w hurtowni mięsnej dla osób niepełnosprawnych z wynagrodzeniem 1750 zł;
- agent ubezpieczeniowy z wynagrodzeniem 1750 zł;
- ogrodnik z wynagrodzeniem 1750 zł;
- specjalista ds. odszkodowań z wynagrodzeniem 2000 zł;
- pracownik produkcji przy produkcji okien z wynagrodzeniem 1750 zł;
- sprzedawca w sklepie (...) z wynagrodzeniem 1750 zł;
- kierowca kat. B z wynagrodzeniem 1750 zł;
- magazynier z wynagrodzeniem 1800 zł.

Do końca 2015 r. Urząd Pracy w K. dysponował także możliwością skierowania na szkolenie indywidualne w ramach programu „Program aktywizacji zawodowej osób bezrobotnych w wieku 30 -50 lat.” /k. 318 – 321 – informacje z Urzędu Pracy w K./

Orzeczeniem z dnia 30 września 2015 r. powód został zaliczony do osób z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności datowanym od dnia 25 lutego 2009 r.. Orzeczenie wydano do dnia 30 września 2018 r. /k. 78/ Powód posiada orzeczenie o stopniu niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym od 2009 r. w związku z problemami ortopedycznymi. Od listopada 2014 r. powód rozpoczął leczenie kolana. Stając przez Komisją ds. Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności we wrześniu 2015 r. powód przedłożył pełną dokumentację lekarską dotyczącą leczenia kolana i mimo tego został ponownie zaliczony do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. W związku z posiadanymi schorzeniami powód otrzymuje świadczenie rehabilitacyjne w kwocie 940 zł miesięcznie, z tym że obecnie zostało ono zajęte w związku z prowadzonym postępowaniem egzekucyjnym w zakresie alimentów zasądzonych od powoda na rzecz małoletniego syna M. w kwocie 500 zł miesięcznie.

Obecnie powód mieszka w mieszkaniu A. W. w K., z którą pozostaje w nieformalnym związku od kilku lat. Opłaty za mieszkanie wynoszą: czynsz 350 zł w okresie zimowym, 170 zł w okresie letnim, prąd 116 zł co dwa miesiące, gaz 60 zł co dwa miesiące. Na swoje potrzeby miesięcznie powód wydaje: 200 zł na leki, 50 zł na dojazdy do lekarza, na wyżywienie około 200 zł miesięcznie.

Poza zadłużeniem z tytułu niepłaconych na rzecz małoletniego syna alimentów powód nie posiada żadnych długów. M. S. (1) nie utrzymuje żadnych kontaktów ani z małoletnim synem M. od 4-5 lat i w żadne sposób nie partycypuje w kosztach jego utrzymania ani też z pełnoletnimi córkami.

W czasie trwania małżeństwa stron cały ciężar związany z utrzymaniem dzieci spoczywał na pozwanej, powód natomiast mimo zaciągania licznych pożyczek również u osób prywatnych nie przekazywał żonie pieniędzy na utrzymanie domu i rodziny. Wręcz przeciwnie to pozwana oraz córki stron zmuszone były regulować zadłużenia powoda. Córka A. K. spłaciła między innymi dług w wysokości 200 € jaki powód bez wiedzy żony i córek zaciągnął u rodziców przyjaciółki A., o czym ona dowiedziała się po kilku latach. W związku z taką postawą powoda córki stron zmuszone były podejmować prace w czasie trwania małżeństwa stron aby móc studiować i wspierać finansowo matkę. Zaciągnęły również kredyty studenckie, które nadal nie zostały spłacone, a w przypadku A. poręczycielami kredytu byli rodzice jej przyjaciółki bowiem powód odmówił córce pomocy w tym zakresie.

Umową z dnia 29 września 2010 r. strony z w/w dniem ustanowiły rozdzielności majątkową i dokonały podziału majątku wspólnego w ten sposób, że pozwana nabyła wyłączną własności mieszkania położonego w B. przy ul. (...) o z obowiązkiem spłaty na rzecz powoda kwoty 50.000 zł., z tym że kwotę 25.000 zł strony przeznaczyły na alimenty na rzecz małoletniego syna M. w kwocie po 500 zł miesięcznie. /k.83-85/ Alimenty na rzecz syna z w/w kwoty były pokrywane do końca 2014 r.

Pozwana M. S. (2) ma 53 lata, z zawodu jest nauczycielką. Poza małoletnim synem M. nie ma nikogo innego na utrzymaniu. Koszty utrzymania małoletniego wynoszą około 800 zł miesięcznie.

Od dnia 01 września 2013 r. jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas nie określony jako nauczyciel biologii i przyrody w Gimnazjum nr 1 w B., otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2674,18 zł netto./k. 110-112/ W zakładzie pracy pozwana spłaca pożyczkę mieszkaniową rata wynosi 235 zł miesięcznie, pożyczkę z Pracowniczej Kasy Zapomogowo – Pożyczkowej – rata wynosi 320 zł miesięcznie. Ponadto pozwana w Banku (...) S.A w E. posiada limit pożyczki w wysokości 1300 zł, zadłużenie na dzień 09.10.2015 r. wynosiło 465,56 zł oraz pożyczkę gotówkową udzieloną na 6 lat w kwocie 7224 zł, rata wynosi 158,03 zł miesięcznie, do spłaty na w/w dzień pozostała kwota 4699,51 zł. /k.257/ Pieniądze z zaciągniętych pożyczek pozwana przeznaczyła na bieżące potrzeby swoje i syna, zakup lodówki, remont samochodu, spłatę poprzedniej pożyczki zaciągniętej kiedy pracowała w szkole w W. G. oraz na wesele córki A..

Opłaty za mieszkanie wynoszą: czynsz 200 zł, prąd 180 zł co dwa miesiące, gaz 45 zł miesięcznie, opał na zimę 2200 – 3000 zł. Pozwana na swoje potrzeby wydaje: 300 – 400 zł miesięcznie na wyżywienie, leki 100 zł miesięcznie, środki chemiczne – 120 -150 zł miesięcznie. Pozwana ma stwierdzoną chorobę wrzodową, problemy z kręgosłupem, lecz się również neurologicznie.

Dorośle córki stron pomagają pozwanej finansowo w ten sposób, że będąc w domu zabierają brata na zakupu, pokrywają koszty jego wycieczek szkolnych.

Pozwana wspólnie z bratem jest współwłaścicielką gospodarstwa rolnego o powierzchni około 2 ha, które zostało wydierżawione, a pozwana nie czerpie z tego tytułu żadnych dochodów. Budynki mieszkalne zajmuje natomiast matka pozwanej.

Powód złożył w tut. sądzie pozew o obniżenie alimentów zasądzonych od niego na rzecz małoletniego syna M., sprawa jest w toku. /bezsporne/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania: częściowo tj. w zakresie kosztów jego utrzymania, posiadanych kwalifikacji powoda M. S. (1) /k. 136-137v, 315v, 347v/, pozwanej M. S. (2) /k. 137v-138v, 315v, 347v-348v/, świadków A. K. /k. 278v – 280v/, A. S. /k. 280v-281v/, K. K. /k. 281v-282/, dokumenty złożone przez strony, których autentyczność, rzetelność i prawdziwość stwierdzonych w nich faktów nie budzi wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Za podstawę ustaleń faktycznych Sąd przyjął także dane wynikające z akt sprawy o sygn. III C 692/10, opierając się na znajdujących się w tychże aktach dokumentach oraz rozstrzygnięciu.

Zeznania świadka I. S. nie stanowiły podstawy ustalonego stanu faktycznego bowiem nie wniosły niczego istotnego dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, a w części dotyczącej relacji powoda z A. W. i faktu łożenia przez M. S. (1) na potrzeby rodziny w trakcie trwania małżeństwa zostały ocenione jako niewiarygodne. Pozostają bowiem w sprzeczności z zeznaniami pozwanej, a także pozostałych świadków, głównie K. K. która jest osobą obcą, w żadne sposób nie zaangażowaną w sprawę, co czyni jej zeznania najbardziej obiektywnymi. Wymieniona potwierdziła natomiast w całości zeznania A. S. i A. K..

Zeznania pozwanej M. S. (2), w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, a w szczególności zeznań przesłuchanych świadków, co do zasady nie budzą wątpliwości, dotyczą faktów i okoliczności osobiście jej znanych, nie zawierają sprzeczności, a w zakresie postawy powoda w czasie trwania małżeństwa stron, a także jego relacji z A. W. korespondują z zeznaniami przesłuchanych świadków. Wszyscy przesłuchani świadkowie, za wyjątkiem I. S., potwierdzili, iż w przeszłości ani pozwana ani też córki nie mogły liczyć na jakąkolwiek pomoc finansową powoda, wręcz przeciwnie musiały spłacać zaciągnięte przez niego zobowiązania i w całości samodzielnie pokrywać koszty swojego utrzymania. Zeznania wymienionych świadków są spójne również w części dotyczącej relacji pozwanego z A. W.. Ponadto jak słusznie podniósł pełnomocnik pozwanej w piśmie procesowym z dnia 22 grudnia 2015 r. /k. 340/ trudno podzielić twierdzenia powoda, iż A. W. jest dla niego osobą zupełnie obcą, z którą nie pozostaje w żadnym związku w sytuacji gdy w dokumentacji lekarskiej powód podają ją jak osobę upoważnioną do uzyskiwania informacji o jego stanie zdrowia, wskazując jednocześnie iż jest to jego żona. W świetle powyższego twierdzenia powoda są nielogiczne i nieprawdopodobne, w szczególności w świetle zeznań przesłuchanych świadków oraz zeznań pozwanej.

Mając powyższe na uwadze Sąd w tym zakresie uznał za niewiarygodne zeznania powoda M. S. (4). Sąd nie podzielił również twierdzeń powoda, iż jego stan zdrowia jest tak zły, że porusza się o kulach, jak napisał w uzasadnieniu pozwu, i wymaga pomocy osób trzecich. Jak bowiem Sąd zaobserwował w toku licznych czynności podejmowanych w niniejszej sprawie, a w szczególności w trakcie czynności przesłuchania świadka I. S. w miejscu jej zamieszkania, w którym powód uczestniczył osobiście, M. S. (1) poruszał się bez problemu, także po schodach i nie używał żadnych kul ani też nie korzystał z pomocy osób trzecich.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo M. S. (1) nie jest zasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 60 § 1 kro, małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku, może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczania środków utrzymania

w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego. W myśl natomiast § 3 kro obowiązek dostarczania środków utrzymania małżonkowi rozwiedzionemu wygasa w razie zawarcia przez tego małżonka nowego małżeństwa. Jednakże gdy zobowiązanym jest małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za winnego rozkładu pożycia, obowiązek ten wygasa także z upływem pięciu lat od orzeczenia rozvodu, chyba że ze względu na wyjątkowe okoliczności sąd, na żądanie uprawnionego, przedłuży wymieniony termin pięcioletni.

Przedłużenie pięcioletniego terminu przewidzianego w art. 60 § 3 kro może nastąpić tylko wtedy, gdy wyjątkowe okoliczności wymienione w tym przepisie powstały przed upływem pięciu lat od orzeczenia rozvodu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 1999 roku w sprawie III CKN 1041/98). Przez wyjątkowe okoliczności w rozumieniu art. 60 § 3 zd. ostatnie kro należy rozumieć zarówno okoliczności zachodzące po stronie rozwiedzionego małżonka domagającego się przedłużenia obowiązku alimentacyjnego, jak i po stronie drugiego małżonka (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 1975 roku w sprawie III CZP 22/75).

Do wyjątkowych okoliczności uzasadniających przedłużenie obowiązku alimentacyjnego, o którym mowa w art. 60 § 3 in fine kro, orzecznictwo Sądu Najwyższego zalicza m.in. długotrwałość pożycia małżonków, znaczne dysproporcje w ich statusie materialnym po rozwodzie, obiektywne przyczyny uniemożliwiające lub ograniczające zarobkowanie, a także możliwość pomocy ze strony innych członków rodziny (por. uchwała z dnia 31 października 1973 roku w sprawie III CZP 58/73, OSNCP 1974/5/85, uchwała z dnia 16 kwietnia 1975 roku w sprawie III CZP 22/75, OSNCP 1976/3/36; wyrok z dnia 12 września 2001 roku w sprawie V CKN 445/00).

Powód M. S. (1) oparł swoje roszczenie na twierdzeniu, iż po jego stronie zaistniały wyjątkowe okoliczności wskazujące na zasadności zasądzenia od pozwanej na jego rzecz alimentów w kwocie po 500 zł miesięcznie i tym samym przedłużenia 5 – letniego okresu obowiązku alimentacyjnego jego byłej żony. Analiza zgromadzonego materiału dowodowego prowadzi jednak do wniosku, iż przedmiotowe twierdzenia powoda nie mają żadnego uzasadnienia. Odnosząc się w pierwszej kolejności do istnienia wyjątkowych okoliczności w rozumieniu art. 60 § 3 kro związanych ze stanem zdrowia powoda stwierdzić należy, iż w ocenie Sądu nie są to żadne wyjątkowe okoliczności, a powód nie jest pozbawiony całkowicie możliwości zarobkowania. Jak wynika bowiem z przedłożonego przez powoda orzeczenia jest on jedynie osobą o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, mającą możliwości podjęcia pracy w warunkach pracy chronionej. Powód zeznał, iż określony umiarkowany stopień niepełnosprawności ma od 2009 r., co jak wykazało postępowanie dowodowe, nie stało na przeszkodzie w podejmowaniu przez powoda różnych prac w tym jako magazyniera, murarza, pracownika ochrony, konsultanta w firmie (...), kierowcy, odbywaniu stażu z Urzędu Pracy w K.. Podkreślenia wymaga również, iż powód nie został uznany za osobę częściowo bądź całkowicie niezdolną do pracy, a jak wynika z informacji z Urzędu Pracy w K., urząd dysponuje licznymi ofertami pracy które mogłyby zostać zaproponowane powodowi, w tym pracy dla osoby niepełnosprawnej z wynagrodzeniem co najmniej 1750 zł. Wprawdzie powód podnosił, iż od listopada 2014 r. oprócz problemów ortopedycznych z kręgosłupem rozpoczął leczenie kolana, to jednak zważyć należy, iż przez Komisję ds. Orzekania o Niepełnosprawności, która dysponowała pełną dokumentacją lekarską powoda, został zaliczony w dalszym ciągu do osób z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności.

W świetle powyższych rozważań Sąd uznał, iż powód mimo stwierdzonego umiarkowanego stopnia niepełnosprawności jest w stanie zaspokoić swoje podstawowe potrzeby. Mając bowiem na uwadze posiadane przez powoda liczne kwalifikacji, młody stosunkowo wiek uznać należy, iż ma on obiektywne możliwości zarobkowe, aby zaspokoić swoje bieżące, usprawiedliwione potrzeby. Ponadto powód w dalszym ciągu otrzymuje świadczenie rehabilitacyjne w kwocie 940 zł miesięcznie, choć obecnie potrącane są z niego alimenty na rzecz małoletniego syna stron, co zdaniem Sądu w żadne sposób nie wpływa na ocenę zasadności powództwa M. S. (1). Zważyć należy bowiem, iż obowiązek alimentacyjny na rzecz małoletniego syna M. obciąża obojga rodziców, a więc także powoda, który żądając alimentów od matki M. w kwocie odpowiadającej kwocie zasądzonych od niego alimentów na rzecz syna, stara się w istocie w całości przerzucić ten obowiązek na pozwaną.

Podkreślenia wymaga także, iż zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, które Sąd w pełni podziela, brak jest podstaw do przyjęcia niezdolności do pracy, w sytuacji, gdy osoba o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności zachowuje zdolność do pracy wykonywanej w warunkach pracy chronionej albo w zakładzie aktywizacji zawodowej (por. art. 4 i 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – tekst jednolity Dz. U. 08/14/92). Przesłanka niezdolności do jakiegokolwiek pracy odnosi się zatem do każdego zatrudnienia w innych warunkach, niż specjalne stworzone na stanowiskach pracy odpowiednio przystosowanych do stopnia i charakteru naruszenia sprawności organizmu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2008 roku w sprawie II UKN 134/00, OSNAPiUS 2002/15/369). Tym samym nic nie stoi na przeszkodzie, aby powód podjął zatrudnienie chociażby w warunkach pracy chronionej.

Nie można również podzielić stanowiska powoda, iż okoliczności wyjątkową uzasadniającą jego żądanie jest fakt, iż z dniem 31 grudnia 2014 r. powód stracił zatrudnienie w dotychczasowym zakładzie pracy, gdzie pracował jako ochroniarz. Powód jak już bowiem podkreślono wcześniej posiada obiektywne możliwości podjęcia zatrudnienia mimo stwierdzonej niepełnosprawności. Jednakowoż wskazać należy, iż mimo, że powód stracił pracę z 31 grudnia 2014 r., a leczenie kolana rozpoczął we listopadzie 2014r. przedmiotowe powództwo złożył dopiero w dniu 10 września 2015 r. kiedy to matka małoletniego przystąpiła do egzekucji zasądzonych na rzecz syna alimentów.

Oceniając z kolei stan niedostatku, w jakim zdaniem powoda, się znajduje stwierdzić należy, iż obecna sytuacja majątkowa i zarobkowa powoda nie uprawnia do takiego twierdzenia. Powód otrzymuje świadczenie rehabilitacyjne w kwocie 940 zł miesięcznie, mieszka wspólnie ze swoją konkubiną A. W., z którą bez wątplenia z racji łączących ich relacji prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, jest człowiekiem stosunkowo młodym o licznych kwalifikacjach zawodowych. W tej sytuacji nie sposób stwierdzić, iż powód znajduje się w niedostatku. Pod pojęciem niedostatku rozumie się bowiem taką sytuację, w której nie jest możliwe zaspokojenie podstawowych potrzeb uprawnionego do alimentacji.

Odnosząc się do sytuacji finansowej pozwanej stwierdzić natomiast należy, iż jest ona trudna. Pozwana otrzymuje wprawdzie wynagrodzenie w kwocie 2674,18 zł, to jednak posiada liczne zobowiązania, a na jej utrzymaniu pozostaje małoletni syna M., którego koszty utrzymania wynoszą miesięcznie około 800 zł. Koszty zakupu samego opału na zimę to wydatek około 2200-2300 zł. Gdyby nie pomoc pełnoletnich córek, pozwana nie byłaby w stanie zaspokoić podstawowych potrzeb swoich i syna. Jednocześnie zobowiązania jakie zaciągała dotychczas pozwana związane były z bieżącymi potrzebami rodziny, a więc nie mogą być uznane za nieusprawiedliwione. W tym miejscu podkreślić należy, iż w czasie trwania małżeństwa stron, jak wykazało postępowanie dowodowe, to na pozwanej spoczywał cały ciężar utrzymania domu i dzieci, a dodatkowo wspólnie z córkami zmuszona była spłacać zobowiązania powoda.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd doszedł do przekonania, iż powództwo M. S. (1) nie jest zasadne i jako takie w całości podlega oddaleniu.

Sąd uznał, mając na uwadze sytuację majątkową i zarobkową pozwanego, a także charakter żądania, iż w niniejszej sprawie znajduje zastosowanie art. 102 kpc i nie obciążył powoda kosztami procesu poniesionymi przez pozwaną. / por. orzeczenie Sądu Najwyższego z 05.12.1967, III PRN 78/67, OSN 1968/11/185, z 17.11.1972 r., I PR 423/72, OSN 1873/7-8/138/